

Людзі кажуць, што страус не толькі самая вялікая, але і самая непрадказальная птушка на свеце. То яна бывае добрай і ласкавай, то раптам нечакана становіцца злой і агрэсіўнай. Ніхто ў Афрыцы не мог зразумець, які характар ёсць у страуса. Усе задумваліся, ці страус з'яўляецца злым ці добрым, і чаму ён бывае такім разнастайным. А страус быў такім з-за таго, што ў яго былі зусім розныя вочы. Левае яго вока заўсёды заўважала ў іншых толькі дрэннае, а правае - бачыла ў людзях толькі добрае і прыгожае. Вельмі шанцавала тым, хто падыходзіў да страуса з правага боку, бо гледзячы на ўсё сваім добрым правым вокам страус паводзіў сябе прыязна і добрамычліва. А вось з левага боку лепей было зусім не набліжацца. Страус адразу ж рабіўся нястрыманым, кплівым і злым. † Адночы страус пайшоў на раку задаволіць смагу. Ідзе па дарозе і бачыць справа ад сябе сваім добрым правым вокам сурка, які капае зямлю і робіць сабе нару.

- Які ты малайчына, сурок, добрую справу робіш, - прывітаўшыся, сказаў страус.
- Хутка дажджы пачнуцца, а ты да гэтага часу як раз паспееш новую хатку для сваёй сям'і пабудаваць. Можа табе дапамагчы ў чым-небудзь?
- Дзякуй, страус, я сам паспрабую справіцца, - адказаў сурок.
Страус пайшоў далей і добрым вокам заўважыў антылопу. Ён падышоў да яе, прывітаўся і спытаў, дзе яна піла ваду.
- Я хадзіла піць на возера, там вада чысцейшая, чым на рацэ.
Страус падзякаваў антылопе, падумаў і вырашыў замест ракі адправіцца да возера.
Ён падышоў да вадаёма і правым вокам заўважыў слана. Слон таксама ўбачыў страуса, падышоў да яго і кажа:
- Будзь асцярожны, страус, сёння ля берага пад вадой галодны кракадзіл ляжыць і чакае ахвяру. Калі жадаеш, то я сам табе прынясу вады і налью між каменнямі.
Страус падзякаваў слану і прыняў яго прапанову. Страус, напіўшыся вады, якую прынёс слон, ужо павярнуўся, каб ісці назад, але паглядзеў на слана сваім левым злосным вокам. У той час слон неўважліва для страуса. І раптам замест падзякі слон пачуў:
- Гэй, ты нязграбны, я абыдуся без цябе, сам магу напіцца, што мне гэты кракадзіл, я паспею ад яго ўцячы.
Слон вельмі здзівіўся. Як такое можа быць? Толькі што страус быў ветлівым і добрамычлівым, а тут раптам стаў грубіянам.

А тым часам страус падышоў да вады, каб паказаць слану, што без яго дапамогі ён можна абысціся. Толькі страус нахіліў галаву да вады, як з яе выскачыў кракадзіл. Ён схпіў страуса сваёй велізарнай зубатай пашчай, стаў цягнуць яго ў возера. Страус ледзь-ледзь вырваўся з зубоў кракадзіла.

Назад страус вяртаўся па той жа самай дарозе. Ізноў ён убачыў антылопу, але толькі ўжо другім, левым вокам. Страус падбег да яе і накінуўся са зласлівымі словамі:

- Лепш бы ты маўчала, - злосна стаў крычаць на антылопу. З-за цябе і тваёй чыстай вады я пазбавіўся паловы пёраў і ледзь было не дастаўся на абед кракадзілу. Гэта ты мяне падгаварыла і параіла ісці да возера.

Антылопа здзівілася таму, што страус так хутка змяніўся і кажа:

- Я цябе не падгаворвала ісці да возера. Я толькі сказала, дзе вада чысцей, а куды ісці, ты сам выбіраў.

Страус пайшоў далей. Неўзабаве ён заўважыў таго самага сурка, які капаў сабе нару. Толькі зараз убачыў яго сваім левым вокам. Ён падбег да звярка і ні з таго ні з сяго моцна раззлаваўся:

- Капаюць тут усякія зямлю пад нагамі, а калі прыйдзеца ўцякаць ад ворагаў, то спатыкнешся і апынішся ў чых-небудзь зубах. Ён адагнаў ад нары сурка і стаў закопваць яе.

Нічога сурок не можа зразумець, што гэта здарылася са страусам? Раніцай ён хваліў яго за працу, прапанаваў дапамагчы выкапаць нару, а зараз, наадварот, яе закопвае.

Доўга страус быў то добрым, то злосным. Але вось аднойчы яго левае вока ад доўгай злосці пачырванела, распухла і перастала бачыць. Заўважылі звяры, што страус падабрэў і стаў добразычлівым - і зразумець нічога не могуць. З тых пор у страуса з'явілася многа сяброў, бо на ўсіх ён глядзіць сваім добрым вокам, у кожным бачыць штосьці добрае, а дрэннага не заўважае.